

TEKSTY PRZYJĘTE

Wydanie tymczasowe

P8_TA-PROV(2017)0065

Odpowiedzialne podejście do posiadania koniowatych i opieki nad nimi

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie odpowiedzialnego podejścia do posiadania koniowatych i opieki nad nimi (2016/2078(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 39, 42 i 43 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dotyczący funkcjonowania wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa,
- uwzględniając art. 114 TFUE dotyczący ustanowienia i funkcjonowania jednolitego rynku,
- uwzględniając Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając art. 168 ust. 4 lit. b) TFUE dotyczący środków weterynaryjnych i fitosanitarnych, mających bezpośrednio na celu ochronę zdrowia publicznego,
- uwzględniając art. 13 TFUE, który przewiduje, że przy formułowaniu i wykonywaniu polityki rolnej, rybołówstwa i transportu Unii oraz jej polityki dotyczącej rynku wewnętrznego, badań i rozwoju technologicznego oraz przestrzeni kosmicznej Unia i państwa członkowskie w pełni uwzględniają wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt jako istot zdolnych do odczuwania, przy równoczesnym przestrzeganiu przepisów prawnych i administracyjnych oraz zwyczajów państw członkowskich związanych w szczególności z obyczajami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”)¹,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań zmieniające

¹ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

- dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97¹,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania²,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotyczącą ochrony zwierząt hodowlanych³,
 - uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określające, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia)⁴,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005⁵,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁶,
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie C-424/13, Zuchtvieh-Export GmbH przeciwko Stadt Kempten,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
 - uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011⁷ w odniesieniu do wskazania kraju lub miejsca pochodzenia mięsa,

¹ Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1.

² Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.

³ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23.

⁴ Dz.U. L 59 z 3.3.2015, s. 1.

⁵ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487.

⁶ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁷ Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 19.

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (COM(2010)0352),
 - uwzględniając wnioski przedstawione w badaniu EDUCAWEL przeprowadzonym przez Komisję¹,
 - uwzględniając zasady pomocniczości i proporcjonalności,
 - uwzględniając Europejską konwencję o ochronie zwierząt hodowlanych i gospodarskich,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0014/2017),
- A. mając na uwadze, że wartość sektora koniowatych w UE wynosi ponad 100 mld EUR rocznie², a tylko w 2013 r. przyniósł on dodatkowy całkowity obrót rzędu 27,3 mld EUR w sektorze zakładów wzajemnych, z czego 1,1 mld EUR trafiło do rządów państw członkowskich³;
- B. mając na uwadze, że tylko w sektorze sportów jeździeckich powstało około 900 tys. miejsc pracy, a na 5–7 koniowatych przypada jedno pełnoetatowe miejsce pracy, przy czym takie miejsca pracy, niepodlegające delokalizacji, znajdują się na obszarach wiejskich, będących obecnie w trudnej sytuacji ekonomicznej;
- C. mając na uwadze, że sektor koniowatych spełnia cele unijnej polityki rozwoju obszarów wiejskich, która opiera się na rentowności rolnictwa, zrównoważonym zarządzaniu zasobami naturalnymi i promowaniu włączenia społecznego w społecznościach wiejskich; mając na uwadze, że koniowate są wciąż szeroko wykorzystywane w rolnictwie i że znaleziono dla nich nowe zastosowania, takie jak produkcja mleka oślego, a także mając na uwadze nowe możliwości i korzyści płynące dla producentów i konsumentów z do dalszego rozwijania tych produktów;
- D. mając na uwadze, że sektor koniowatych aktywnie uczestniczy w osiągnięciu celu strategii „Europa 2020”, jakim jest zrównoważony rozwój bazujący z jednej strony na bardziej zielonej gospodarce, a z drugiej na wzroście sprzyjającym włączeniu społecznemu, a także mając na uwadze duże znaczenie sektora koniowatych z uwagi na jego kluczowy wkład w rozwój środowiskowy, gospodarczy i społeczny na obszarach wiejskich;
- E. mając na uwadze, że Unia Europejska jest największym rynkiem sektora sportów

¹ Zob. http://ec.europa.eu/food/animals/docs/aw_eu-strategy_study_edu-info-activ.pdf.

² Fédération Equestre Internationale (FEI), najczęściej zadawane pytania na temat koncepcji wysokich norm zdrowotnych i wydajnościowych koni przyjętej w maju 2014 r. na walnym posiedzeniu OIE.

³ Sprawozdanie roczne władz Międzynarodowej Federacji Wyścigów Konnych (International Federation of Horseracing).

jeździeckich na świecie¹;

- F. mając na uwadze, że liczbę koniowatych w UE szacuje się na około 7 mln, że zwierzęta te od wieków towarzyszą człowiekowi i pełnią bardzo zróżnicowane funkcje: począwszy od wyścigów i konkursów zwierząt i roli zwierząt towarzyszących po pracę w transporcie, turystyce, terapiach rehabilitacyjnych i edukacyjnych, sporcie, edukacji, leśnictwie i rolnictwie, jako źródło mleka i mięsa, materiał do badań oraz jako zwierzęta dzikie i półdzikie; mając na uwadze, że koniowate pomagają także utrzymać bioróżnorodność i przyczyniają się do zagospodarowania przestrzennego na obszarach wiejskich oraz że mogą one pełnić kilka z wymienionych funkcji na różnych etapach życia;
- G. mając na uwadze, że odpowiedzialne podejście do posiadania koniowatych i opieki nad nimi rozpoczyna się od poświęcania należytej uwagi zdrowiu i dobrostanowi zwierząt oraz że w tej sytuacji kwestie dobrostanu muszą pozostawać w centrum wszelkiej działalności z udziałem koniowatych; mając na uwadze, że unijne środowisko regulacyjne różnie wygląda na poziomie państw członkowskich, a obowiązujące ustawodawstwo jest wdrażane w UE w różny sposób, co prowadzi do zakłócenia konkurencji ze szkodą dla dobrostanu zwierząt;
- H. mając na uwadze, że koniowate są najczęściej przewożonymi zwierzętami w Europie w stosunku do wielkości ich populacji², oraz mając na uwadze, że obywatele UE poważnie niepokoi czas trwania transportu zwierząt i że domagają się oni jego skrócenia, ponieważ koniowate – zanim dotrą do punktu przeznaczenia – są często transportowane do i z UE w pojazdach nieprzystosowanych do ich przewozu na duże odległości drogą lądową, morską i powietrzną;
- I. mając na uwadze, że dane o przemieszczaniu koniowatych w celach handlowych są gromadzone w zintegrowanym skomputeryzowanym systemie weterynaryjnym (TRACES), lecz są one udostępniane w odstępach rocznych z dwuletnim opóźnieniem;
- J. mając na uwadze, że łatwo dostępne dane mogłyby pomóc właściwym organom i innym organizacjom w lepszym monitorowaniu wpływu na zdrowie zwierząt oraz w badaniu dalszych informacji na temat niedostatecznego bezpieczeństwa biologicznego;
- K. mając na uwadze, że brakuje danych, które pozwoliłyby bezpośrednio określić, jak wiele koniowatych pełniących funkcje zwierząt roboczych jest wykorzystywanych w małych gospodarstwach i gospodarstwach niskotowarowych – spośród których bardzo wiele znajduje się w nowych państwach członkowskich – i w sektorze turystyki;
- L. mając na uwadze, że w maju 2016 r. Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (OIE) przyjęła wytyczne dotyczące koniowatych pełniących funkcję zwierząt roboczych³ dotyczące przestrzegania pięciu praw podstawowych zwierząt, czyli prawa do niecierpienia głodu, pragnienia i niedożywienia, prawa do życia bez strachu i stresu, do ochrony przed dyskomfortem fizycznym i przegrzaniem oraz do ochrony przed bólem i do swobody przejawiania (jak najwięcej) naturalnych zachowań;

¹ Baza danych FEI, dostęp 22.9.2014.

² Baza danych TRACES 2012.

³ Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt, Kodeks zdrowia zwierząt lądowych, 2016, rozdział 7.12.

- M. mając na uwadze, że koniowate zapewniają miejscowościom i obszarom wiejskim wartościowe i niepodlegające delokalizacji zatrudnienie oraz znaczne dochody z rolnictwa, sportów jeździeckich i turystyki, lecz dobrostan niektórych koniowatych jest zagrożony, a turyści zbyt często nie mają dostatecznych informacji, aby określić problemy związane z dobrostanem i im zaradzić¹;
- N. mając na uwadze, że dzięki oznakowaniu dotyczącemu dobrostanu zwierząt wprowadzonemu przez sektor można zagwarantować, że działalność jest prowadzona we właściwy sposób, a obywatele otrzymują konieczne informacje;
- O. mając na uwadze, że nieograniczony, niekontrolowany i nieodpowiedzialny rozród koniowatych mogą prowadzić do uzyskiwania zwierząt pozbawionych wartości ekonomicznej i często pozostawianych bez opieki, z poważnymi problemami dotyczącymi dobrostanu, zwłaszcza w czasie pogorszenia koniunktury gospodarczej; mając na uwadze, że Parlament i Rada przyjęły niedawno prawodawstwo harmonizujące przepisy dotyczące warunków zootechnicznych i genealogicznych dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych, w tym koniowatych, aby wzmocnić konkurencyjność i organizację europejskiego sektora hodowli oraz zwiększyć jakość dostępnych informacji dotyczących rozrodu i identyfikacji zwierząt hodowlanych czystorasowych, w szczególności koniowatych;
- P. mając na uwadze, że od 2008 r. odnotowano wzrost przypadków porzucania koniowatych w zachodnich państwach członkowskich, zwłaszcza tam, gdzie stały się kosztownym luksusem, stanowiącym duże obciążenie finansowe, a nie źródło dochodu; mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie nie zajęły się tym problemem w sposób odpowiedni i zadowalający;
- Q. mając na uwadze, że większość tych przypadków można przypisać prywatnym właścicielom i że nie są one reprezentatywne dla większości profesjonalnych hodowców koni w Europie;
- R. mając na uwadze, że koniowate są zwierzętami towarzyskimi o zdolnościach kognitywnych i silnych więziach z innymi osobnikami oraz są wykorzystywane w szeregu programów edukacyjnych i szkoleniowych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych, w tym w terapii zaburzeń autystycznych, porażenia mózgowego, udaru mózgu, trudności lub zaburzeń w uczeniu się lub trudności i zaburzeń językowych, w rehabilitacji przestępców, psychoterapii, w programach dotyczących zespołu stresu pourazowego i uzależnieniach;
- S. mając na uwadze, że właściciele stoją w obliczu trudnych decyzji, kiedy nie są w stanie dostatecznie dbać o swoje koniowate, częściowo z uwagi na wysokie koszty opieki weterynaryjnej, oraz mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich usypianie jest zbyt często pierwszym – i kosztownym – rozwiązaniem wybieranym przez właścicieli, którzy nie są dłużej w stanie pokrywać kosztów opieki weterynaryjnej ani kosztów zapewnienia dobrostanu zwierzęcia; w innych państwach członkowskich natomiast koniowate można uspić dopiero wtedy, gdy występuje wyraźna niezwłoczna przesłanka weterynaryjna, bez względu na dobrostan danego zwierzęcia w perspektywie

¹ „Santorini Donkey and Mule Taxis – an Independent Animal Welfare Report for the Donkey Sanctuary („Usługi przewozu osłami i mułami na Santorini – niezależne sprawozdanie na temat dobrostanu zwierząt dla Donkey Sanctuary”)), 2013.

długoterminowej;

- T. mając na uwadze, że w wielu państwach spoza Unii koniowate nie są uważane za zwierzęta służące do produkcji żywności, oraz mając na uwadze, że mięso koniowatych importuje się rutynowo z tych krajów w celu wprowadzenia na rynek UE i sprzedaży; mając na uwadze, że sytuacja ta powoduje problemy z utrzymaniem dobrostanu i zakłócenia konkurencji ze względu na fakt, że na razie Unia Europejska nie zezwala na wprowadzanie do łańcucha żywnościowego ludzi mięsa pochodzącego od koni, których pierwotnym przeznaczeniem nie była produkcja mięsa ani ubój, podczas gdy w przypadku mięsa importowanego z państw trzecich dopuszcza się większą elastyczność;
1. dostrzega duże znaczenie ekonomiczne, środowiskowe i społeczne koniowatych w całej UE oraz podstawowe wartości kulturalne i edukacyjne, które są z tym bezpośrednio związane, takie jak szacunek dla zwierząt i środowiska;
 2. stwierdza, że koniowate są coraz częściej wykorzystywane do celów edukacyjnych, sportowych, terapeutycznych i rekreacyjnych w gospodarstwach rolnych, co pozwala na dywersyfikację działalności i zwiększenie dochodów rolników, oraz podkreśla, że obecność koniowatych sprzyja wielofunkcyjności gospodarstw rolnych, a przez to wzrostowi zatrudnienia na obszarach wiejskich i przyczynia się do rozwoju relacji miasto-wieś, do zagospodarowania przestrzennego na szczeblu lokalnym i spójności lokalnej;
 3. apeluje, by sektor hodowli koniowatych, który przyczynia się w istotny sposób do celów ogólnych i strategicznych Unii, był w większym stopniu doceniany na szczeblu europejskim i by doceniono korzyści, jakie przynosi wiejskiej gospodarce, oraz by był w większym stopniu włączany do poszczególnych instrumentów WPR, w postaci płatności bezpośrednich w ramach pierwszego lub drugiego filaru;
 4. zauważa, że dobre zdrowie i dobrostan koniowatych znacznie zwiększają wyniki ekonomiczne gospodarstw i przedsiębiorstw oraz ogólnie przynoszą korzyści gospodarce na obszarach wiejskich, a także wychodzą naprzeciw rosnącemu zapotrzebowaniu obywateli UE na wyższe normy w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt;
 5. wzywa Komisję do uznania statusu koniowatych jako zwierząt roboczych, które stanowią ważny element działalności rolniczej na obszarach wiejskich Europy, zwłaszcza w regionach górskich i trudno dostępnych;
 6. podkreśla, że właściciele koniowatych powinni wykazywać się minimalnym poziomem wiedzy na temat ich chowu, a posiadanie koniowatych wiąże się z osobistą odpowiedzialnością za stan zdrowia i dobrostan zwierząt objętych opieką;
 7. podkreśla, że ważnym narzędziem służącym zaspokojeniu tych potrzeb powinno być dzielenie się wiedzą przez właścicieli koniowatych, jak również przez państwa członkowskie, a ponadto uważa, że osoby zawodowo zajmujące się koniowatymi usprawniły swoje techniki pracy, jeśli chodzi o poprawę dobrostanu koniowatych, równoległe do rozwoju nowej wiedzy naukowej, zmian legislacyjnych i nowych metod nauczania;
 8. stwierdza, że większość właścicieli koniowatych i osób, które się nimi zajmują,

postępuje odpowiedzialnie; uważa, że większe propagowanie dobrostanu zwierząt może się powieść wyłącznie w ramach rentownych ekonomicznie systemów produkcji;

9. stwierdza, że działalność podmiotów w branży musi pozostać opłacalna ekonomicznie, a one same muszą jednocześnie skutecznie reagować na nowe wyzwania, takie jak ograniczone zasoby naturalne, skutki zmiany klimatu czy też pojawianie się i rozprzestrzenianie nowych chorób;
10. zachęca państwa członkowskie do stworzenia otoczenia, w którym działalność gospodarcza prowadzona w gospodarstwie rolnym będzie rentowna;
11. podkreśla znaczenie przyszłych ośrodków referencyjnych ds. dobrostanu zwierząt, zgodnie z 10 zasadami Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE), dla podniesienia poziomu pełnej zgodności z przepisami i ciągłego egzekwowania tych przepisów, a także dla rozpowszechniania informacji i dobrych praktyk związanych z dobrostanem zwierząt;
12. wzywa Komisję, by zleciła Eurostatowi badanie mające na celu przeprowadzenie analizy wpływu gospodarczego, środowiskowego i społecznego wszystkich aspektów sektora koniowatych oraz by regularnie dostarczała co rok danych statystycznych dotyczących usług, do których świadczenia wykorzystuje się koniowate, a także ich transportu i uboju;
13. wzywa Komisję, by opracowała europejskie wytyczne dotyczące dobrych praktyk w sektorze koniowatych dla różnego typu użytkowników i specjalistów, w drodze konsultacji z zainteresowanymi stronami i organizacjami z sektora koniowatych oraz w oparciu o istniejące przewodniki, z naciskiem na dobrostan poszczególnych gatunków, a oprócz opieki u schyłku życia również na opiekę behawioralną;
14. wzywa Komisję, aby dopilnowała równomiernego wdrażania wytycznych UE i udostępniła środki na tłumaczenie tego dokumentu;
15. wzywa Komisję, by zachęcała do wymiany dobrych praktyk i programów edukacyjnych różnych państw członkowskich związanych z dobrostanem zwierząt i ich gromadzenia oraz by wspierała tworzenie i rozpowszechnianie informacji na temat zaspokajania potrzeb koniowatych – bez względu na funkcje, które pełnią te zwierzęta – w oparciu o zasady „pięciu swobód” i z uwzględnieniem wszystkich etapów życia koniowatych;
16. wzywa Komisję, aby przy opracowywaniu europejskich wytycznych dotyczących dobrych praktyk w sektorze koniowatych rozważyła wielofunkcyjność koniowatych przez uwzględnienie wskazówek dotyczących odpowiedzialnej hodowli, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz zalet sterylizacji koniowatych, pracy w turystyce, rolnictwie i leśnictwie, transportu dostosowanego do potrzeb poszczególnych gatunków oraz uboju i ochrony przed nadużyciami, a zwłaszcza dopingiem, a ponadto zaleca, aby rozpowszechnić takie wytyczne – we współpracy z przedstawicielami uznanych przez UE branżowych organizacji rolniczych na szczeblu europejskim – wśród hodowców, towarzystw jeździeckich, gospodarstw, stajni, schronisk, przewoźników i rzeźni, a także aby wytyczne te były dostępne w różnych formatach i językach;
17. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wspieranie prac organizacji European Horse Network (Europejska Sieć Koni) i European State Stud Association (Europejskie

Stowarzyszenie Państwowych Hodowców Koni), ponieważ odgrywają one ważną rolę w rozwoju europejskiego sektora koni, pełniąc funkcję platformy wymiany najlepszych praktyk oraz zapewniając przetrwanie tradycji, umiejętności, starych ras koni i znaczenia sektora;

18. wzywa Komisję do poszerzenia zasobów edukacyjnych na temat dobrostanu zwierząt i kierowania ich zarówno do specjalistów mających bezpośredni kontakt z koniowatymi, takich jak weterynarze, hodowcy zwierząt i właściciele koni, a także do szerszego grona użytkowników, aby system doradztwa rolniczego obejmował dobrostan i hodowlę koniowatych, z naciskiem na rolę szkoleń i informacji;
19. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby wykorzystywały mechanizmy transferu wiedzy w celu dzielenia się dobrymi praktykami i modelami biznesowymi, podnoszenia poziomu świadomości o najróżniejszych zagadnieniach oraz pobudzania innowacyjności i nowych pomysłów; zauważa, że w niektórych państwach członkowskich istnieją już mechanizmy transferu wiedzy w sektorze koniowatych;
20. wzywa Komisję, by ponownie zaangażowała się w opracowanie karty zrównoważonej i odpowiedzialnej turystyki w połączeniu z rozpowszechnianiem czytelnych informacji, aby wspomóc turystów i zainteresowane strony w dokonywaniu wyborów wspierających dobrostan zwierząt przy podejmowaniu decyzji o tym, czy korzystać z usług koniowatych pełniących funkcję zwierząt roboczych; podkreśla, że karta ta powinna opierać się na istniejących już kartach jakości ustanowionych przez uznane, reprezentatywne branżowe organizacje rolnicze, oraz zauważa, że o ile niektóre państwa członkowskie dysponują rygorystycznymi wytycznymi dotyczącymi warunków i godzin pracy, o tyle w innych państwach członkowskich brakuje takiej ochrony;
21. apeluje do Komisji o wydanie wytycznych dla państw członkowskich w sprawie modeli turystyki uwzględniających dobrostan koniowatych pełniących funkcje zwierząt roboczych;
22. wzywa państwa członkowskie do opracowania dobrowolnych wytycznych dotyczących pracy, w tym dziennej liczby godzin pracy oraz okresów odpoczynku, aby chronić koniowate pełniące funkcję zwierząt roboczych przed przepracowaniem i wyczerpaniem ekonomicznym;
23. wzywa Komisję do publicznego udostępniania danych z systemu TRACES znacznie szybciej niż obecnie;
24. podkreśla, że obowiązujące prawodawstwo UE w zakresie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z nim działań ma na celu ochronę zwierząt przed urazami i cierpieniem oraz dopilnowanie, by zwierzęta były transportowane w odpowiednich warunkach i okresach, oraz jest zaniepokojony problemami w zakresie egzekwowania przez organy wielu państw członkowskich unijnego prawodawstwa w zakresie dobrostanu zwierząt podczas transportu;
25. wzywa Komisję do zapewnienia odpowiedniego stosowania oraz skutecznego i jednolitego wdrożenia obowiązujących przepisów unijnych dotyczących transportu zwierząt i wiążącej prawnie sprawozdawczości we wszystkich państwach członkowskich;

26. wzywa państwa członkowskie eksportujące koniowate, by szukały sposobów zachęcania do uboju koniowatych na ich terytorium, aby w miarę możliwości unikać transportu żywych zwierząt, i wzywa Komisję, aby stworzyła mechanizm skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ustawowych i wykonawczych w przyszłych i obecnych ramach prawnych;
27. zwraca się do Komisji, by zaproponowała skrócenie maksymalnego czasu wszystkich przewozów koni rzeźnych zgodnie z ustaleniami Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz w oparciu o przewodniki dotyczące transportu koniowatych zredagowane przez podmioty branżowe, przy uwzględnieniu specyficznego charakteru sektora koniowatych;
28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania wytycznych, do ułatwienia i nasilenia badań naukowych oraz stosowania już istniejących badań nad dobrostanem koniowatych w czasie uboju, aby opracować humanitarne metody uboju lepiej dostosowane do koniowatych, oraz do przekazania tych wytycznych właściwym organom państw członkowskich;
29. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zobowiązały się w pełni i należyście przeprowadzać na swoim terytorium inspekcje w rzeźniach i dokonywać regularnych kontroli rzeźni na ich terytorium, które są uprawnione do przyjmowania koniowatych, aby zagwarantować, że rzeźnie te są w stanie spełnić szczególne wymogi w zakresie dobrostanu koniowatych pod względem adekwatności obiektów i kwalifikacji pracowników;
30. wzywa Komisję, by zaangażowała się w opracowanie zatwierdzonych wskaźników dobrostanu zwierząt, które powinny być używane do oceny dobrostanu koniowatych, stwierdzania występujących problemów i pomocy we wprowadzaniu ulepszeń, oraz by jednocześnie dopilnowała ich realizacji w praktyce i zapewniła, by sektor na tym skorzystał, oraz uważa, że należy włączyć zainteresowane strony stosujące podobne instrumenty w całej UE i ściśle współpracować z przedstawicielami branżowych organizacji w sektorze koniowatych podczas opracowywania wskaźników dobrostanu zwierząt;
31. domaga się, by Komisja i państwa członkowskie zachęcały właścicieli koni do tworzenia stowarzyszeń;
32. podkreśla znaczenie humanitarnego traktowania i dobrostanu koniowatych oraz zasady, że w żadnych okolicznościach nie można tolerować okrutnego czy niewłaściwego traktowania przez właściciela, trenera, opiekuna czy dowolną inną osobę;
33. wzywa państwa członkowskie do stosowania surowszych przepisów w odniesieniu do maltretowania i porzucania zwierząt, w tym nadzwyczajnych środków na rzecz zwalczania porzucania, oraz do kompleksowego i należytego zbadania doniesień o niehumanitarnych praktykach wobec koniowatych i o naruszaniu ich dobrostanu;
34. zwraca uwagę, że między poszczególnymi gatunkami koniowatych istnieją różnice, z których wynikają odmienne potrzeby dotyczące dobrostanu, np. związane z opieką u schyłku życia czy wymogami w zakresie uboju;
35. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania i udokumentowania tych różnic oraz do

wydania wytycznych dla poszczególnych gatunków w celu zapewnienia trwałego dobrostanu;

36. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wspieranie badań i rozwoju w zakresie systemów hodowli dostosowanych do poszczególnych gatunków w sektorze koniowatych z uwzględnieniem ich naturalnego zachowania jako zwierząt stadnych i płochliwych;
37. wzywa Komisję, by nadała priorytet projektowi pilotażowemu mającemu na celu zbadanie wykorzystania nowych i istniejących systemów finansowania, tak aby nagradzać dobre wyniki w obszarze dobrostanu koniowatych pełniących funkcję zwierząt roboczych, w tym w małych gospodarstwach i gospodarstwach niskotowarowych;
38. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego i odpowiedniego wdrożenia rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 (rozporządzenie w sprawie paszportu konia);
39. zauważa, że ceny leków weterynaryjnych, koszt utylizacji tusz i koszt usypienia, tam, gdzie jest dozwolone, mogą utrudniać położenie kresu życiu koniowatych, co prowadzi do przedłużania cierpienia;
40. wzywa państwa członkowskie do zbadania doniesień o stosowaniu niehumanitarnych praktyk podczas usypiania i naruszaniu dobrostanu, takich jak niewłaściwe używanie leków, i do zgłaszania tych naruszeń Komisji;
41. dostrzega wzrost produkcji oślego i końskiego mleka oraz wzywa Komisję do wydania wytycznych w sprawie produkcji tego mleka;
42. apeluje do państw członkowskich, aby we współpracy z branżowymi, reprezentatywnymi i uznanymi organizacjami rolniczymi zobowiązały się do zwiększenia liczby kontroli w gospodarstwach prowadzących produkcję mleka oślego i końskiego;
43. wyraża zaniepokojenie importem i stosowaniem weterynaryjnych produktów leczniczych zawierających gonadotropinę surowicy źrebnej klaczy (PMSG);
44. wzywa Dyрекcję Generalną Komisji ds. Audytów i Analiz w Zakresie Zdrowia i Żywności do kontrolowania w ramach audytów zakładów posiadających licencję na produkcję PMSG pod kątem przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt podczas produkcji, do zbadania kwestii dobrostanu i traktowania klaczy wykorzystywanych do pobierania hormonów używanych w przemyśle farmaceutycznym, a także do sporządzenia sprawozdania na ten temat;
45. podkreśla, że nie funkcjonuje jeszcze sprawiedliwy system fiskalny, dostosowany do różnych potrzeb poszczególnych państw członkowskich, który umożliwiłby profesjonalnym hodowcom koniowatych osiągnięcie dochodów niezbędnych do utrzymania działalności gospodarczej w europejskich gospodarstwach zajmujących się hodowlą koniowatych;
46. zaznacza, że bardziej sprawiedliwy system fiskalny w odniesieniu do sektora koniowatych umożliwiłby równe warunki działania w sektorze, większą przejrzystość

działalności w sektorze hodowli koniowatych, a tym samym walkę z oszustwami i szarą strefą gospodarki oraz osiąganie przez profesjonalnych hodowców koni dochodów niezbędnych do utrzymania działalności gospodarczej;

47. uważa, że przy następnej zmianie dyrektywy w sprawie VAT konieczne jest wyjaśnienie przepisów dotyczących podatku VAT mających zastosowanie do sektora hodowli koniowatych, aby wspomóc rozwój sektora hodowli koniowatych promującego wzrost i tworzenie miejsc pracy;
48. wzywa Komisję do podjęcia działań, aby zapewnić państwom członkowskim większą swobodę w ustalaniu obniżonych stawek VAT dla wszystkich rodzajów działalności w tej branży, i uważa, że takie doprecyzowanie powinno umożliwić utworzenie jednolitych, stabilnych i dostosowanych ram redukcji stawek VAT, pozostawiając państwom członkowskim wystarczającą elastyczność, jeśli chodzi o ich politykę podatkową;
49. zwraca uwagę na różnice w wymogach zdrowotnych dotyczących koniny produkowanej w Europie i importowanej z krajów trzecich;
50. przypomina o potrzebie ustanowienia skutecznej identyfikowalności koniny w skali europejskiej i podkreśla, że pożądane jest uzyskanie równoważnego poziomu wymagań zdrowotnych i w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz zgodności importowanej koniny z unijnymi wymogami dla europejskich konsumentów niezależnie od miejsca pochodzenia spożywanej koniny;
51. wzywa Komisję do podjęcia działań w celu przywrócenia równowagi między poziomem wymogów w ramach UE a poziomem wymogów podczas kontroli na granicach, przy jednoczesnej ochronie zdrowia konsumentów;
52. zwraca się zatem do Komisji o wprowadzenie obowiązku wskazywania kraju pochodzenia w przypadku wszystkich przetworzonych produktów z koniny;
53. wzywa Komisję do zwiększenia liczby kontroli przeprowadzanych w rzeźniach poza Unią, które posiadają zezwolenie na eksport mięsa koniowatych do UE, oraz do warunkowego zawieszania importu mięsa koniowatych wyprodukowanego w państwach trzecich, które nie spełniają unijnych wymogów w zakresie identyfikowalności i bezpieczeństwa żywności;
54. podkreśla konieczność zniesienia tabu dotyczącego kończenia życia koniowatych; uważa, że ułatwienie koniowi zakończenia życia nie wyklucza włączenia go do łańcucha żywnościowego;
55. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na opiekę nad koniowatymi u schyłku ich życia, łącznie z określeniem najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości stosowanych powszechnie leków weterynaryjnych, takich jak fenylobutazon, w celu zapewnienia bezpieczeństwa łańcucha żywnościowego;
56. wzywa państwa członkowskie do promowania powrotu do łańcucha żywnościowego przez „okres karencji”, określony na podstawie badań naukowych, umożliwiający wprowadzenie zwierzęcia z powrotem do łańcucha żywnościowego po ostatnim podaniu leku, przy jednoczesnym zagwarantowaniu ochrony zdrowia konsumenta;

57. zauważa, że w przypadku koniowatych nieprzeznaczonych do uboju w celu produkcji żywności do spożycia przez człowieka (koniowate zarejestrowane jako „nieprzeznaczone do produkcji żywności”) w niektórych państwach członkowskich nie istnieje żaden rejestr podawanych leków, można jednak przypuszczać, że trafiają one do nielegalnego uboju, co stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego; wzywa zatem Komisję, by usunęła tę lukę w przepisach;
58. wzywa Komisję do rozważenia, wraz z Federacją Europejskich Stowarzyszeń Weterynarzy Koniowatych (Federation of European Equine Veterinary Associations (FEEVA)), możliwości ujednoczenia dostępu do leczenia i leków na całym terytorium europejskim;
59. uważa, że takie ujednoczenie miałoby tę zaletę, iż pozwoliłoby uniknąć wszelkich zakłóceń konkurencji oraz ułatwiłoby szersze leczenie chorób u koniowatych i bardziej skuteczne łagodzenie ich cierpienia;
60. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania wymiany dobrych praktyk w celu ułatwienia racjonalnego stosowania leków u koniowatych;
61. zauważa, że o ile leczenie i leki weterynaryjne są czasami niezbędne i właściwe, to jednak konieczne są dalsze wysiłki w walce z niskim poziomem inwestycji i brakiem leków, w tym szczepień, dostępnych w leczeniu koniowatych;
62. zwraca ponadto uwagę na konieczność rozwijania badań naukowych i nowatorskiego podejścia farmaceutycznego w odniesieniu do podawania leków koniowatym, gdyż sektorowi temu dotkliwie brakuje leków dostosowanych do metabolizmu koniowatych;
63. wzywa Komisję do finansowania dodatkowych badań nad możliwym wpływem różnych leków na życie koniowatych;
64. stwierdza, że niektóre rasy koniowatych hodowane w państwach członkowskich są rasami lokalnymi będącymi elementem sposobu życia i kultury niektórych społeczności oraz że niektóre państwa członkowskie włączyły do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich środki ochrony i rozpowszechniania tych ras;
65. apeluje do Komisji, aby zobowiązała się do prowadzenia programów wsparcia finansowego na rzecz zachowania i ochrony rodzimych gatunków koniowatych żyjących dziko lub zagrożonych wyginięciem w UE;
66. dostrzega wysoką wartość ekologiczną i naturalną populacji dzikich koniowatych, ponieważ wnoszą one wkład w oczyszczanie i użyźnianie obszarów, na których mieszkają, nie zapominając o turystycznych walorach stad dzikich koni, oraz apeluje o więcej badań nad problemami, z którymi zmagają się te stada;
67. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.